

XV TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Am7 ,12-15)

Lugemine prohvet Aamose raamatust:

Peeteli preester Amasja ütles Aamosele: "Ma ütlen sulle, kes sa oled nägija, sea end teele ja mine Juudamaale, söö seal oma leiba ja kuuluta seal oma prohvetiennustusi, aga Peetelis ei tohi sa enam kuulutada, sest siin on kuninga pühamu ja kuningriigi tempel." Siis Aamos vastas ja ütles Amasjale: "Mina ei ole prohvet ega prohvetijünger, vaid karjane ja metsviigipuude kasvataja, kuid Issand võttis mind karja järelt ja ütles mulle: mine ja kuuluta minu rahvale Iisraelile."

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps85 ,9ab-10. 11-12.13-14 R:)

R: Issand, osuta meile oma heldust ja lunasta meid.

Ma tahan kuulda, mida Issand Jumal räägib,
tõesti ta kuulutab rahu oma rahvale ja oma vagadele.
Tema abi on ligi neile, kes teda kardavad,
tema kirkus elab meie maal.

R:

Heldus ja tõde saavad kokku,
õigus ja rahu annavad teineteisele suud,
maa seest võrsub tõde,
õigus vaatab alla taevast.

R:

Jah, Issand annab meile kõik hea,
meie maa kannab vilja.
Õiglus kõnnib tema ees
ja käib tema jälgedes.

R:

(Teine lugemine Ef1 ,3-6. 3-14)

Lugemine püha Pauluse kirjast efeeslastele:

Kiidetud olgu Jumal ja meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, kes meid on õnnistanud oma Vaimu õnnistusega koguduse kaudu, mis on taevas koos Kristusega. Sest tema on meid Kristuses ära valinud enne maailma loomist, et me oleksime pühad ja laitmatud tema palge ees. Armastusest on tema meid armulikul tahtel ette määranud oma lapseõiguse osalisteks - tema jumaliku armu kiituseks. Ja selle on ta meile kinkinud oma armastatud Pojas. Kristuse vere läbi on meil lunastus ja pattude andeksandmine tema armu rikkust mööda, mis on meid rikkaks teinud kõige tarkuse ja mõistlikkuse poolest. Jumal on meile teatavaks teinud oma tahtmise saladuse, mille ta on heaks arvanud Kristuses täide viia, kui õige aeg on käes. Siis kogub ta Kristuses ühte kõik, mis on taevas ja mis maa peal. Kristuses oleme ka meie saanud pärisosa, nii nagu tema oli ette määranud ja seadnud oma tahtmise nõu järgi. Sest meie, kes me juba enne panime oma lootuse Kristuse peale, oleme seatud Jumala kirkuse kiituseks. Kristuses olete ju teiegi uskuma jäänud, kui te kuulsite tõe sõna ja lunastuse evangeeliumi. Ning temasse uskudes olete ka teie saanud töötatud Püha Vaimu pitseri. Püha Vaim on meile tagatiseks, et me saame kätte oma pärisosa - lunastuse, mis teeb meid Jumala omadeks tema kirkuse kiituseks.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14,23)

Halleluuja. Kes mind armastab, kuulab minu Sõna.

Teda armastab minu Isa ning tema juurde me tuleme. Halleluuja.

(Evangeelium Mk6 ,7-13)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Jeesus kutsus oma jüngrid enda juurde ja saatis nad kahekaupa teelesse ning andis neile meelevaldava rüvedate vaimude üle. Ta käskis neid, et nad ei võtaks teelesse kaasa midagi peale sauade - ei leiba, reisipauna ega raha vöö vahele. Sandaalid võisid nad jalga jätta, kuid selga panna kahte kuube nemad ei tohtinud. Ja ta ütles neile: "Selles majas, kus te ulualust leiaste, sinna jääge, kuni te sellest paigast lahkute. Aga kui teid mõnes paigas vastu ei võeta ega kuulata, siis minge sealt ära ja raputage selle paiga tolm oma jalgadelt tunnistuseks nende vastu." Nii läksid kaksteist jüngrit teelesse ja kutsusid kõiki üles meelt parandama. Nad ajasid välja palju kurje vaime, salvisid haigeid õliga ja tegid nad terveks.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui juhtub et mõni arst on meid pinnapealselt ja - nagu hiljem on selgunud - lausa valesti ravinud, siis talletub see meie mälusse kui kogemus. Me kõik õpime kogemustest, kuid missuguse järelduse peaksime antud juhul tegema? Kas negatiivne hinnang käib ainult selle konkreetse arsti kohta, kõikide arstide, või lausa kogu meditsiinisüsteemi kohta?

Nojah, kui oleme kaotanud usalduse arstide vastu, siis saab nii mõnestki haigusest ehk ka koduste vahenditega jagu - äärmisel juhul võib isegi sissekasvanud varbaküünt ise opereerida, terava kööginoaga ja ilma antiseptikutega või tuimestuseta... Kuid mingist hetkest hakkab niisugune üldistav järeldus siiski meie eneste vastu töötama, ja me peame järgi mõtlema, kas poleks mitte targem püüda oma eelnevast halvast kogemusest üle saada.

Kahjuks on alati olnud halbu arste, vaimulikke, õpetajaid ja muid usaldusametite kandjaid - ning vaevast see muutub ka tulevikus. Kui oleme kohanud mõnda neist, siis tema juurde pole mõtet tagasi minna - aga enamasti on ju samas ametis õnneks ikka veel teisigi inimesi, kes tunnevad oma tööd paremini või hoolivad rohkem. Me peaksime olema ettevaatlikud, et vale üldistused teiste kohta ei hakkaks ohustama meie endi tervist ja hingeõndsust.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kuidas vaatavad mehed televiisorit? Kõik vist teavad, et sellest ajast, kui on olemas kaugjuhtimispuldid ja kaabel- või satelliit-TV, surfivad mehed pidevalt kanalilt kanalile ja otsivad midagi - ega nad tea isegi, mida nad täpselt otsivad.

Ausalt öeldes pole minagi siin erandiks. Kuigi vaatan telekast peamiselt teadusprogramme, hakkavad pikade reklaamipauside või igava saatelõigu korral ikka ringi klõpsutama. Nii satub mõnikord ka muusikakanalitele, kus vahel üpris kummalisi bände näidatakse. Musta riietatud, surmtõsiste nägudega, seppi meenutavad kujud manavad oma elektrikitarridest esile suruõhuhaamri müra meenutavaid helisid ja rögisevad kõripõhjust sinna juurde midagi laulutaolist, millest kostavad välja vaid mõned arusaadavad sõnad: saatan, antikristus, häving, surm... Kui aga neid laulusõnu pärast internetist lugeda, panevad nad täiskasvanud inimese lihtsalt itsitama. Sõnum on sedavõrd makaaber, et mõjub omamoodi huumorina, noorukite ärplemisena, ja on nii mõnigi kord oma ülepingutatuses lausa andekas.

Muidugi mainivad need tekstid ka kirikut ja usklikke. Aga miks? Sellepärast, et kristlased on pahad pahad, nad on saatana ja tema deemonite vastu, ja sellepärast on satanistid kutsutud neid kristlaste eest kaitsma. Sest juba

Kristus ajas deemoneid välja ja toppis nad kord koguni sigadesse... Vähe sellest, ta andis ka oma jüngritele meelevalla sedasama teha. Kuhu peavad vaesed deemonid nüüd küll pagema? Vaesed, vaesed deemonid...

Nojah, tegelikult peaksid saatan ja deemonid olema kurjad, ja kui neid kurjasti koheldakse, siis peaksid nad olema täitsa omas elemendis, nii nagu kristlased headuses. Satanistid peaksid seeütle rõõmustama... või noh, kurvastama, kui nende maailmas juba niikuinii on kõik pea peale pööratud. Pealegi, kui keegi peaks kuradit teenima, siis mille muuga peale kurja saaks kurat talle selle eest tasuda? Kuri on ju tema jaoks hea!

Vaimse olendi eelistusi ei ole kahjuks võimalik lähemalt uurida, küll aga inimeste oma. Satanist olla ei ole kuigi kerge, sest tagurpidipööratud hea ja halva rägastikus pole lihtne orienteeruda. Inimene vajab eluks ka palju head: ta teeb vahet hea ja halva söögi vahel, oskab eraldada häid sõpru halvadest jne.

Aga kust tuleb üldse mõtte saatanat, kurjuse vürsti, teenida? Saatanal võib leida ka voorusi, sest nii mõndagi head saab tuletada ka halvast. Näiteks näib Saatan julge, kui ta kord Jumalale endale vastu hakkas; tal näib vahel rohkem võimu olevat kui Jumalal, sest ta ei armasta kedagi ning armastus ja halastus ei tee teda nõrgaks; ta on aus oma kurjuses, mitte silmakirjalik nagu kristlased, kes osutuvad sageli halvemateks kui nad ise usuvad ja välja näitavad. Kurat on ka kaval, ja ta näitab oma kavalusega lollidele koha kätte. Kuid ikkagi jääb küsimus, mis põhjusel niisugune mõttemaailm tekib.

Hea, mis tuleneb kurjast, on põhjendatav ka inimese füsioloogiast ja psühholoogiast tulenevate seikadega. Selleks et vaigistada valu, produtseerib inimese organism opiaate - narkootikume, mis valu vaigistamise ja rahustamise kõrval omavad ka joovastavat toimet. Sellepärast võib inimene teatud olukorras areneda harjumuseni ennast vigastada, et jõuda seeläbi organismi enda poolt toodetud meelemürgini.

See seletab ilmselt mõndagi ka satanismis. Lastel, kes pärinevad alkohoolikute või töönarkomaanide peredest, täheldatakse sageli enesevigastamist, enesehävituslikke mõttemaailmu ja heroiliseid amokijookse. Satanism leiab suure hulga oma poolehoidjatest just sellest miljööst, kus inimesed on varasest lapsepõlvest saadik jäänud ilma vanemate elementaarsest tähelepanust, ei oska teha vahet heal ja kurjal, ega suuda sageli sedagi vastu võtta, kui keegi tahab siiralt aidata. Niisuguste inimeste puhul võib tõesti seestumusest rääkida. Kurjus on saanud nende ümber ja nende sees nii kaua elada, et ravimine sarnaneb kõrveraks kasvanud puu sirgekspainutamise - see on võimalik, kuid nõuab palju aega ja kannatust.

Armsad õed ja vennad, me ei tea, mis deemonid need olid, keda Jeesus volitas oma jüngritel välja ajada. Igal juhul paistab, et Uue Testamendi ajastul mõisteti kõiki vaimuhaigusi kurjade vaimude tööna.

Tegelikult sarnaneb haigus, mille sümptomid ei reeda meile kohe haiguse tekitajat, ka tänapäeval kurja vaimuga. Haigele tundub, et keegi võõras on saanud tema üle võimust ning tohib karistamatult teda piinata. Kui aga sümptomid hakkavad andma märku mingist tuntud haigusest ja teraapia hakkab mõjuma, siis on deemon paljastatud ja tema mõju saab leevendada ja kõrvaldada.

Nii võib seestumusest aru saada tänapäeval, ilma et me peaksime nägema selles midagi müstilist või üleloomulikku. Meie, inimesed, peame alustama ikka loomulike põhjuste otsimisest - ja kui väga hoolega otsida, siis enamasti me need ka leiame. Vaimude maailm algab alles sealt, kus maisest seletusest tõesti enam ei piisa - algab sealt, ja mitte varem. Aamen.